

τοῦ φιλοσόφου Καρτεσίου ἠγοράσθη παρά τινος εἰς τὴν μετρίαν τιμὴν 99 φράγκων. Μία παλαιὰ καὶ ἐφθαρμένη φενάκη τοῦ φιλοσόφου Καντίου εὔρεν ἀγοραστὴν εἰς 200 φράγκα· τῷ δὲ 1822 μία ἄλλη φενάκη τοῦ Στερνίου (συγγραφέως Ἄγγλου) δημοπρατηθεῖσα κατεκυρώθη, μετὰ πολλὴν καὶ ἐνθερμον διαμάχην τῶν ἀγοραστῶν, εἰς τὴν τιμὴν 200 γουινεῶν, δηλαδὴ 5340 φράγκων. Κάποιος Φραγκίσκος Βουρδέττος ἠγόρασεν ἀντὶ 12,750 φράγκων δύο κονδύλια δι' ὧν ὑπεγράφη ἡ ἐν Ἀμιανῶ (Amiens) συνόμολογηθεῖσα συνθήκη τῆς 27 Μαρτίου 1801. Μία δὲ εἰκὼν τοῦ περιφήμου Ἰσπανοῦ Ζωγράφου Μυρίλλου παριστώσα τὴν Θεοτόκον, καὶ ἐκτεθειμένη νῦν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουβρου, ἠγοράσθη κατὰ τὴν πώλησιν τῆς πινακοθήκης τοῦ στρατάρχου Σούλτ, φράγκα 500 χιλιάδας, ἡμισυ ἑκατομμύριον!

Ἑλληνικὴ τοῦ Θιέρσου καταγωγή.

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι οἱ δύο ἀδελφοὶ Σενιέροι, Ἀνδρέας ὁ Λυρικὸς ποιητὴς, καὶ Ἰωσήφ ὁ τραγωδιοποιὸς, ἐγεννήθησαν ἐκ μητρὸς Ἑλληνίδος, ἣν ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐνουμφεῖθη πρόξενος ὧν τῆς Γαλλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Ολίγοι ὅμως γινώσκουσιν ὅτι καὶ ὁ ἐνδοξὸς πολιτικὸς καὶ ἱστοριογράφος Θιέρσος φέρεται αἷμα ἑλληνικὸν εἰς τὰς φλέβας του. Ἴδου τί περὶ τούτου λέγει ὁ Κ. Ἐρβίκος Λατούχιος (H. de Latuche) ὁ πρῶτος ἐκδότης τὰ ποιήματα τοῦ Ἀνδρέου Σενιέρου, καὶ καταστήσας γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν τέως ἄγνωστον ποιητήν. «Sa mère était une Grecque dont l'esprit et la beauté sont célèbres. Elle était propre soeur de la grand mère de M. Thiers. Ce dernier est donc, à la mode de Bretagne, neveu d'André Chenier.» Ἦτοι· «ἡ μήτηρ αὐτοῦ (τοῦ Ἀνδρέου Σενιέρου) ἦτον Ἕλληνίς περίφημος διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καλλονὴν της, αὐταδέλφη τῆς μάμμης τοῦ Κ. Θιέρσου· εἶναι ἄρα οὗτος, κατὰ τὴν γενεαλογικὴν μέθοδον τῆς ἐν Γαλλίᾳ Βρετανίας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνδρέου.»

Ὅστε ἂν οἱ ποιητὰί τῆς νέας Ἑλλάδος συγγενέωσι μετὰ τῶν ἀδελφῶν Σενιέρων, δύνανται καὶ οἱ διπλωμάται ἡμῶν νὰ καυχῶνται ἐπὶ τῇ μετὰ τοῦ Κυρίου Θιέρσου, ἂν καὶ ὀλίγον τι πλέον μακρυνῇ, συγγένειά των.

I. K.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτις ἐλύτρωσε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἐφθασεν. Ἐφθασε καὶ πάντες λησμονοῦντες τὰ πάθη καὶ τὰς ἐριδας ἀσπάζονται ἀλλήλους καὶ ἀφ' ὄλων τῶν στομάτων μία φωνὴ ἀντηχεῖ «Χριστὸς Ἀνέστη.»

Χριστὸς Ἀνέστη νέοι γέροι καὶ κόραις,
Ὅλοι μικροὶ μεγάλοι ἐτοιμαστῆτε
Μέσα σταῖς ἐκκλησίαις ταῖς δαφνοφόραις
Μετὰ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζεχθῆτε
Ἀνοίξετε ἀγκαλιὰς εἰρηνοφόραις
Ὅμπροστὰ στοῦς Ἁγίου· καὶ φιληθῆτε.
Φιληθῆτε γλυκὰ χεῖλη μετὰ χεῖλη,
Πέστε Χριστὸς Ἀνέστη ἐχθροὶ καὶ φίλοι (1).

Καὶ ἀληθῶς ἡ ἡμέρα αὕτη τῆς Λαμπρᾶς εἶναι ἡ ἐπισημοτέρα ἑορτὴ διὰ τὸν Χριστιανὸν, διότι κατ' αὐτὴν βλέπει τὴν ἄπειρον ἀγαθότητα τοῦ Πλάστου, πέμψαντος τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν ὅπως ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ σταυροῦ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὁ σταυρὸς ὅστις μέχρι τοῦ Χριστοῦ ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ἀτιμώσεως ἐγένετο ἐκτοτε τὸ σύμβολον τῆς αἰωνίου παρηγορίας, καὶ ἀπεκατέστη ἡ σημασία, τὸ λάβαρον ὡς εἶπεῖν, ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρώπινου γένους· διότι ἀφοῦ χρῆσιμῆς ὡς κόσμημα τῶν παρθένων, καὶ παράσημον τῶν πολεμιστῶν, συνάγει τοὺς τελευταίους μας στεναγμούς καὶ ἐπὶ τέλους καλύπτει τοὺς τᾶφους μας.

Ἐνταῦθα ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα ἐτελέσθη κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων καὶ πορευθεὶς εἰς τὴν Μητρόπολιν ἀνέβη εἰς τὸ κατασκευασθὲν θεωρεῖον. Τότε ὁ μητροπολίτης ἐξεφώνησε τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ εὐθὺς τὰ πυροβόλα ἀντεπεκρίθησαν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν, αἱ δὲ βόκῆται, τὰ Βεγγαλικά καὶ τὰ ἀνημέμενα κηρία δισπαρμένα εἰς ἅπασαν τὴν πλα-

(1) Σολωμοῦ ἡ ἡμέρα τῆς λαμπρᾶς.

τεῖαν παρίστων ὥραϊον θέαμα. Μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα ἔμεινε μέχρι τοῦ τέλους τῆς λειτουργίας.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας ἐπιστολὴν ἐκ Κερκύρας περιγράφουσαν τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ὡς γνωστὸν εἰς Κέρκυραν μέχρι τοῦδε ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν ἐκκλησιῶν αἱ λοιπαὶ ἐτέλουν τὴν τελετὴν τοῦ Πάσχα τὴν ἡμέραν. Ὡς ἐφέτος μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ τὸ ἔθιμον τοῦτο ἔλαβε πλειοτέραν ἔντασι. Παραθέτομεν αὐτολεξεῖ τὴν ἐπιστολὴν.

Κερκύρα 6/18 Ἀπριλίου 1865.

«Χριστὸς Ἀνέστη! Πόσον σὰς ἐπεθύμησα τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς Κέρκυραν διὰ νὰ ἑορτάσῃτε καὶ σεῖς τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας ἐκεῖ, ὅπου ἕως πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἠκούετο τοῦ ξένου ἢ ἀφίλου φωνῆ, καὶ νὰ ἴδῃτε εἰς τὰ φρούρια μας τὴν κνίσσαν τῶν ὀπτομένων ἀρνίων. Δὲν ὠνειροπολήσατε καὶ ὑμεῖς ὅτι θὰ κάμητέ ποτε τὴν Ἀνάστασιν εἰς τὸ φρούριον μετὰ τοῦ στρατοῦ μας; ἐγὼ πολλάκις μικρὸς τὸ ἐπανελάμβανα, ὅτε μάλιστα ἐκτίζετο ἢ ἐν αὐτῷ ἐκκλησία ἤδη τὸ ἐπραγματοποίησα.

Μετέβην πρὸ τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὸ φρούριον, ἔνθα εἰς τὸ μέσον τῆς πρὸ τῆς ἐκκλησίας μεγάλης πλατείας ἦτο ἡτοιμασμένη τράπεζα μετὰ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ στρατὸς περὶ ἑσχημάτιζε τετράγωνον εἰς μίαν δὲ αὐτοῦ πλευρὰν ἵσταντο ὁ νομάρχης, ὁ στρατηγὸς, ὅλον τὸ ἐπιτελεῖον, ἄκρα δὲ ἐπεκράτει σιωπὴ τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ἐγένετο ἡ ἀνάστασις, τὴν ὅποιαν ἐχαίρετόσαν οἱ κζονοβολισμοὶ τοῦ φρουρίου. Ἡ νύξ ἦτο ὥραία· τὰ ἐκ ρητίνης πυρὰ ἄτινα ἐκαίοντο εἰς τὰ περὶ ὑψώματα, τὸ πλῆθος τῶν κηρίων, αἱ λαμπραὶ στολαὶ, ἡ μουσικὴ, παρίστων μαγικὸν θέαμα καὶ συνεκίνουν καὶ τοῦ μᾶλλον ψυχροῦ πρὸς τὰ ἐθνικὰ τὴν καρδίαν. Ἄν καὶ δὲν ἦτο καλῶς διακεδομένον εἰς τὴν πόλιν, παρευρέθησαν ὅχι ὀλίγοι πολῖται, οἵτινες ἔμειναν ὑπερευχαριστήμενοι. Οἱ στρατιῶται περιχώρησαν μετὰ ἀρετὴν φιλοκαλίαν τοὺς στρατῶνάς των μετὰ τροπικὰ ὄπλα, μετὰ σημαίας, μετὰ κλάδους δένδρων δάφνας, εἰκόνας. Ἡ εἴσοδος ἦτο ἐλευθέρως εἰς ἅπαντας, ἀδιακόπως ἄπειρος λαὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων καὶ προαστείων τοὺς ἐπισκέφθη. Τὰ τοιαῦτα ὡς καὶ αἱ λιτανεῖαι, αἵτινες ἀπὸ τῶν Βαίων ἤρχισαν ἐπενήργησαν πολλὸν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦτο γεῦμα τοῦ πυροβολι-

κοῦ εἰς τὸ νῦτόχησα νὰ παρευρεθῶ ἅπαντες δὲ οἱ παρευρεθέντες συνεκινήθησαν μέχρι δακρύων. Ἡ τράπεζα ἦτο παρεσκευασμένη εἰς τὸ ὑπαιθρον κάτωθεν τῶν στρατῶνων, ἐστρωμένη μετὰ δάφνας, φέρουσα τὰ κόκκινα αὐγά. Ἀφοῦ οἱ στρατιῶται συνήχθησαν, ἦλθον ὁ διοικητὴς τοῦ τάγματος Ἀργυροπούλος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν Μάνος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἔλαβον θέαν εἰς τὸ κέντρον τῆς τραπέζης. Μετὰ τὸν Βασιλικὸν ὕμνον ἤρχισεν τὸ γεῦμα μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη τῶν ὧν συνέχουσαν τὰ ὠὰ τῶν ἀξιωματικοῦ μετὰ τοὺς στρατιῶτας καὶ ἡ εὐθυμία προέβαινε, παικνιζούσης τῆς μουσικῆς. Ὁ Ἀργυροπούλος προέπιεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ πυροβολικοῦ πρὸς τὸ ἐξέφρασαν ὡς διοικητὴς τὴν εὐαρέσειάν του διὰ τὴν πειθαρχίαν του καὶ προόδον του· καὶ ἄλλαι ὑπὸ διαφόρων προπόσεις ἐγένον, ἐπευφημοῦντος καὶ τοῦ παρευρισκομένου λαοῦ. Ἐρχισαν ἔπειτα οἱ στρατιῶται τὰ ἄσματα μετὰ τὸ προσεκλήθησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν ἐθνικὸν χορὸν· σινηθήθησαν λοιπὸν ἀναμέσον στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἤρχισαν τὸν τζάμικον.

Ἀπελθόντων ἔπειτα τῶν ἀξιωματικῶν ἐξηκολούθησαν τοὺς χοροὺς οἱ στρατιῶται μετὰ πολλῆς ἡσυχίας. Τοιοῦτοτρόπως διήλθον αἱ ἄγρια ἡμέραι τοῦ Πάσχα».

Ἄλλὰ καὶ ἡ 25 Μαρτίου ἑορτάσθη εἰς Κέρκυραν ἀρκετὰ καλὰ, καὶ μετὰ πλειοτέραν ἢ ἄλλοτε ὡς ζωηρότητα. Δύο τρόπαια ὄπλων καὶ εἰκόνας ἐστήθησαν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ φρουρίου ὁ δὲ ἀνδριάς τοῦ Σουλεμβούργου τοῦ τὴν Κέρκυραν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐλευθερώσαντος ἐστέφη μετὰ στέφανον ἐκ δάφνης. Δοξολογία ἐψάλη τὴν μεσημβρίαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ πολιούχου Κερκύρας Σπυρίδωνος, τὸ δὲ ἐσπέρας ἦν φωτοχυσία καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν πόλιν.

ΕΥΘΥΣΗΜΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐὰν τρέχῃς δὲν με βλέπεις

Θὰ με ἴδῃς ἂν περπατῇς.

Ἐὰν στέκεσαι με χάνεις.

Θὰ με ἴδῃς ἐὰν σταθῇς.